

Konservative Folkeparti vil blive opfattet som noget i retning af misligholdelse af den public service-forpligtelse, der følger med licensen. Med andre ord: Forlydender om svækkelse, ikke mindst af smallere programmer på P1 og P2, er forhåbentlig som så meget andet usande rygter.

Public service-forpligtelsen og licensen har efter Folketingets opfattelse altid været knyttet nært til hinanden. Det er godt, at Danmarks Radio nu får bedre muligheder for at leve op til denne public service-forpligtelse, men den nye kanal opfatter vi som et ekstra tilbud til nogle af seerne, til 60 pct. af seerne, og det må ikke føre til svækkelse af de eksisterende muligheder. Det vil være imod de principper, der ligger bag det i øvrigt fortræffelige just indgåede medieforlig.

Aage Frandsen (SF):

SF kan naturligvis støtte dette lovforslag. Det kan vi bl.a., fordi vi allerede tilbage i januar 1995 sagde ja til det udspil, som kulturministeren kom med om en udbygning af det licensforlig, som SF og den daværende regering i sin tid indgik. Vi kan selvfølgelig også sige ja, fordi det ligeledes er en del af det medieforlig, som blev indgået for nylig med en større kreds af partier.

For at der ikke skal være tvivl om, hvad det er, vi gør i den her forbindelse, tror jeg, det kan være fornuftigt, ud over at det bliver sagt i forbindelse med første behandling, at vi også udtrykker det i forbindelse med en betænkningssafgivelse i Folketinget inden lovens vedtagelse.

Det er nemlig – som også andre ordførere har været inde på – for det første, at public service-forpligtelsen naturligvis er uændret for Danmarks Radios vedkommende, at det naturligvis gælder begge de to kanaler, som Danmarks Radio nu får mulighed for at have – det gælder ikke kun den ene kanal; det gælder naturligvis begge kanaler – at vi selvfølgelig også forventer, og at man i øvrigt for Danmarks Radios vedkommende lever op til den standard, de hidtil har haft. Desuden, som Danmarks Radio selv har skrevet til Folketingets Kulturudvalg, at det drejer sig om, at der er nogle, der får mere; det drejer sig ikke om, at der er nogle, der får mindre. Nogle får mere, og alle får mindst det, de hidtil har fået.

Det er det, Danmarks Radio selv har sagt, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi også i forbindelse med betænkningen konstaterer, at vi har forstået, at det er det, Danmarks Radio vil

gøre. Det giver en større sikkerhed for, at vi alle sammen er enige om, at det er det, vi har besluttet.

Med hensyn til DR 2 er det klart, at der er nogle danskere, der vil sige: Hvorfor skal vi ikke også have det, når andre kan få det? Dertil må man sige, at det er helt afgørende – og det ligger også i Danmarks Radios egne tilkendegivelser – at de udsendelser, som er danske, og som er selvproducerede, også kommer på DR 1, efter at de er sendt i den bedste sendetid i DR 2.

I den forbindelse vil jeg nævne, at f.eks. udsendelser som »Bogart« og kulturprogrammer, som muligvis ryger over på DR 2 ud fra den definition, at de har et mere begrænset publikum, under alle omstændigheder også skal sendes på DR 1 på et af de bedste tidspunkter. I hvert fald ville jeg for mit vedkommende have det sådan, at hvis jeg ikke længere kan se »Bogart«, bliver jeg sur på Danmarks Radio, for Danmarks Radio laver efter min opfattelse filmprogrammer af en enestående høj kvalitet, og det skal ikke være sådan, at det er det begrænsede publikum, der har mulighed for at se DR 2, som skal have fornøjelsen af at se denne udsendelse.

Derfor vil jeg godt sige til allersidst, at Danmarks Radios muligheder hermed bliver forøget, og jeg går ud fra, at det også betyder det, som Danmarks Radios tv selv har sagt, nemlig at de også vil leve op til, at det bliver en forbedret Danmarks Radio generelt. Særlig for nogles vedkommende bliver det klart en forbedring, for de får flere udsendelser, og de får flere ting at vælge imellem, specielt i den bedste sendetid.

Med disse bemærkninger kan vi give vores fulde tilslutning til lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Allerede i foråret 1993, altså for 3 år siden, da den nuværende kulturminister netop var tiltrådt som kulturminister i den daværende regering, blev der første gang indkaldt til forhandlinger om ændringer i radio-tv-lovgivningen, særlig ændringer, der havde til formål at sikre fortsat eksistens af lokal-tv og lokalradio i Danmark.

Vi hilste på daværende tidspunkt det hurtige, resolute initiativ velkommen, for vi vidste, at der var behov for at få ændringer igennem.

Men ikke desto mindre skulle der altså gå hele 3 år, inden der kunne indgås et medieforlig – et medieforlig, som Fremskridtspartiet er med i, og som vi er meget tilfredse med. Særlig er vi tilfredse, fordi spørgsmålet om lokalradio og